

1147. Västlands kyrka.

Litteratur: J. Bureus, F a 6 s. 195 n:r 152 b (Rhezeliuſ), F a 5 (mellan n:r 480 och 481); J. Rhezelius, *Monumenta Uplandica* (F c 6), s. 294 (tryckt i UFT h. 32, 1915, s. 86), F l l n:r 38; S. B. F. Jansson, *Runinskriftsinventering i Uppsala län 1942* (ATA).

Avbildningar: Rhezelius, teckning i F c 6, teckning i F l l.

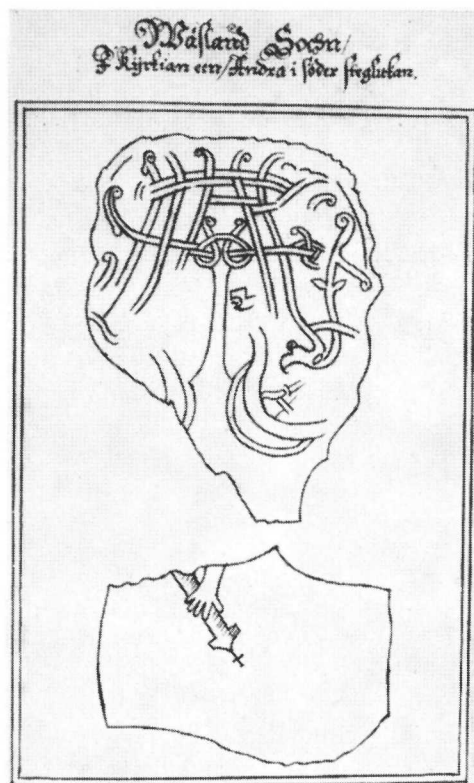

Fig. 487. U 1147. Västlands kyrka. Efter teckning av Rhezelius i F l l.

Denna sedan länge försvunna sten, som redan på 1600-talet endast bestod av ett nött fragment, har såvitt känt granskats allenast av Rhezelius. I *Monumenta Uplandica* uppger han, att »Denne R^h ligger på K[yrko] golfwet i store gängen». F a 6: »Widh Wäsländ Kyrkia äre två stycker, män bokstäferne förnötte.» F l l: »Wäsländ Sochn, J Kyrkian een». F a 5: »Wäsländ Wid Kyrkian äro twänne Runestenar men Runorne förnötte.» I Peringskiölds *Monumenta* (bl. 107) lämnas följande uppgift om »Wäsländs kyrkia»: »dher finnas inga monumenta, meer än Erchiebiskop Jacobs wapn.»

Av Rhezelius' teckningar att döma visar det bevarade styckets ornamentik släktskap med Gillbergastenens (U 1146); se fig. 487.

Västlands kyrka.

Rhezelius omtalar två fragment av ristade stenar från Västlands kyrka; se U 1147. Det ena stycket, U 1147, låg i kyrkgolvet, det andra, som han avbildar i *Monumenta Uplandica* (F c 6), s. 297 (teckningen återges i UFT h. 32, s. 88) och i F l l n:r 38, låg »J södre Steglukan i Wäster». Fragmentet i stiglukan har av teckningen att döma knappast tillhört en runsten; se fig. 487, där fragmentet återfinnes nedanför U 1147 (»Andra i söder Steglukan»). Man ser en hand, som förefaller att hålla en korsmärkt hammare.